

62015CJ0471

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. sausio 18 d. (1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Apmokestinimas — Pridėtinis vertės mokestis — Direktyva 2006/112/EB — Pelnų maržos apmokestinimo specialioji schema — Sąvoka „naudotos prekės“ — Nuo eksploatuoti netinkamų transporto priemonių atskirtų dalių pardavimas“

Byloje C-471/15

dėl Vestre Landsret (Vakarų regiono apeliacinis teismas, Danija) 2015 m. rugsėjo 2 d. sprendimu, kurio Teisingumo Teismas gavo 2015 m. rugsėjo 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Sjelle Autogenbrug I/S

prieš

Skatteministeriet

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, teisėjai M. Vilaras (pranešėjas), J. Malenovský, M. Safjan ir D. Šváby,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2016 m. rugsėjo 8 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

—

Sjelle Autogenbrug I/S, atstovaujamos advokato C. Bachmann,

—

Danijos vyriausybės, atstovaujamos C. Thorning, padedamos advokato D. Auken,

—

Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E. Tsaousi ir K. Nasopoulou,

—

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos L. Lozano Palacios ir M. Clausen, vėliau L. Lozano Palacios, L. Grønfeldt ir M. Clausen,

susipažinęs su 2016 m. rugsėjo 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1) 311 straipsnio 1 dalies 1 punkto išaiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Sjelle Autogenbrug I/S ir Skatteministeriet (Mokesčių ir akcizų ministerija, Danija) ginčą dėl pelno maržos apmokestinimo schemos taikymo eksploatuoti netinkamam automobilių dalių, kurios skirtos parduoti kaip atsarginės dalys, pardavimui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2006/112

3

Direktyvos 2006/112 51 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Tikslinga patvirtinti Bendrijos apmokestinimo tvarką, taikytiną naudotoms prekėms, meno kūriniams, antikvariniams daiktams ir kolekcionavimo objektams, siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo ir konkurencijos tarp apmokestinamųjų asmenų iškreipymo.“

4

Šios direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje numatyta:

„Pagal bendros [pridėtinės vertės mokesčio (PVM)] sistemos principą prekės ir paslaugos apmokestinamos bendru vartojimo mokesčiu, kuris yra proporcingas prekė bei paslaugų kainai, nors daugelis sandorių vykdomi gamybos ir paskirstymo metu iki to etapo, kai skaičiuojamas mokestis.

Už kiekvieną sandorą PVM apskaičiuojamas taip – iš PVM, apskaičiuoto prekė ar paslaugų kainai taikant toms prekėms arba paslaugoms nustatytą PVM tarifą, atimama įvairioms sąnaudų sudedamosioms dalims tiesiogiai priskirtino PVM suma.

<...>“

5

Direktyvos 2006/112 XII antraštinėje dalyje „Specialios schemos“ yra 4 skyrius „Naudotoms prekėms, meno kūriniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtos specialios procedūros“, kuriame yra šios direktyvos 311–343 straipsniai.

Šios direktyvos 311 straipsnio 1 dalies 1 ir 5 punktuose numatyta:

„Taikant šį skyrį ir nepažeidžiant kitų Bendrijos nuostatų, vartojamos šios sąvokos:

1)

„naudotos prekės“ – kilnojamasis materialusis turtas, kuris yra tinkamas toliau naudoti tokios būklės, kokios jis yra, arba tampa tinkam[u] naudoti po remonto darbų, išskyrus meno kūrinius, kolekcionavimo objektus ar antikvarinius daiktus, taip pat tauriuosius metalus ar brangakmenius, kaip apibrėžia valstybės narės;

<...>

5)

„apmokestinamasis prekybininkas“ – bet kuris apmokestinamasis asmuo, kuris vykdydamas savo ekonominę veiklą ir perpardavimo tikslu perka ar savo verslo tikslais naudoja, ar importuoja naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcionavimo objektus ar antikvarinius daiktus, nepaisant to, ar tas apmokestinamasis asmuo veikia savo, ar kito asmens vardu pagal sutartį, kuria numatoma už pirkimą ar pardavimą mokėti komisinį atlyginimą;

7

Direktyvos 2006/112 XII antraštinėje dalyje yra 4 skyriaus 2 skirsnis „Apmokestinamiesiems prekybininkams taikomos specialios procedūros“. Šio skirsnio 1 poskirsnyje „Maržos apmokestinimo schema“ tvirtinti šios direktyvos 312–325 straipsniai.

8

Šios direktyvos 312 straipsnyje nustatyta:

„Šiame poskirsnyje:

1)

„pardavimo kaina“ – viskas, kas sudaro atlygą, kurį apmokestinamasis prekybininkas gauna arba turi gauti iš prekes įsigijančio asmens ar trečiosios šalies, įskaitant tiesiogiai su sandoriu susijusias subsidijas, mokesčius, muitus, rinkliavas ir mokas bei atsitiktines išlaidas, pavyzdžiui, apmokestinamojo prekybininko iš prekes įsigijančio asmens imamus komisinius mokesčius, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas, išskyrus 79 straipsnyje nurodytas sumas;

2)

„pirkimo kaina“ – viskas, kas sudaro atlygą pagal 1 punktą, kurį iš apmokestinamojo prekybininko gauna arba turi gauti jo tiekėjas.“

9

Direktyvos 2006/112 313 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Naudotas prekes, meno kūrinius, kolekcionavimo objektus ar antikvarinius daiktus tiekiantiems apmokestinamiesiems prekybininkams valstybės narės pagal šio poskirsnio nuostatas taiko

speciali? schem?, skirt? apmokestinamojo prekybininko pelno maržai apmokestinti.“

10

Šios direktyvos 314 straipsnyje numatyta:

„Maržos apmokestinimo schema taikoma naudot? prek?, meno k?rini?, kolekcionavimo objekt? ar antikvarini? daikt? tiekimui, kur? atlieka apmokestinamasis prekybininkas, kai tas prekes jam Bendrijos viduje tiek? vienas iš ši? asmen?:

a)

neapmokestinamasis asmuo;

<...>“

11

Min?tos direktyvos 315 straipsnyje nustatyta:

„314 straipsnyje nurodyto prek? tiekimo apmokestinamoji vert? yra apmokestinamojo prekybininko pelno marža, at?mus pelno maržai tenkant? PVM.

Apmokestinamojo prekybininko pelno marža yra lygi apmokestinamojo prekybininko nustatytos prek? pardavimo kainos ir pirkimo kainos skirtumui.“

12

Direktyvos 2006/112 318 straipsnyje numatyta:

„1. Siekdamos supaprastinti mokes?io rinkimo proced?r? ir pasikonsultavusios su PVM komitetu, valstyb?s nar?s gali numatyti, kad tam tikriems sandoriams arba tam tikr? kategorij? apmokestinamiesiems prekybininkams tenkanti prek? tiekimo, kuriam taikoma maržos apmokestinimo schema, apmokestinamoji vert? turi b?ti nustatoma kiekvienam mokestiniam laikotarpiui, per kur? apmokestinamasis prekybininkas privalo pateikti 250 straipsnyje nurodyt? PVM deklaracij?.

Pirmoje pastraipoje nurodytu atveju prek? tiekimo, kuriam taikomas vienodas PVM tarifas, apmokestinamoji vert? yra visa apmokestinamojo prekybininko pelno marža, at?mus pelno maržai tenkant? PVM.

2. Bendra pelno marža yra lygi ši? dviej? sum? skirtumui:

a)

prek? tiekimo, kuriam taikoma maržos apmokestinimo schema ir kur? apmokestinamasis prekybininkas atlieka mokestiniu laikotarpiu, už kur? pateikiama deklaracija, bendroji vert?, t. y. pardavimo kain? suma;

b)

314 straipsnyje nurodyto prek? pirkimo, kur? apmokestinamasis prekybininkas atlieka mokestiniu laikotarpiu, už kur? pateikiama deklaracija, bendroji vert?, t. y. pirkimo kain? suma.

3. Valstyb?s nar?s imasi b?tin? priemoni? užtikrinti, kad 1 dalyje nurodyti apmokestinamieji

prekybininkai ne?gyt? nepagr?sto pranašumo ar nepatirt? nepagr?stos žalos.“

Direktyva 2000/53/EB

13

2000 m. rugs?jo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/53/EB d?l eksploatuoti netinkam? transporto priemoni? (OL L 269, 2000, p. 34), 5 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad egzistuoja pagrindinis principas, pagal kur? atliekos tur?t? b?ti pakartotinai naudojamos pirmenyb? suteikiant pakartotiniam naudojimui ir perdirbimui. Šios direktyvos 14 konstatuojamojoje dalyje pripaž?stama b?tinyb? skatinti perdirbt? medžiag? rink? pl?tr?.

14

Direktyvos 2000/53 3 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje nustatyta:

„Ši direktyva taikoma transporto priemon?ms ir eksploatuoti netinkamoms transporto priemon?ms bei j? dalims ir medžiagoms. Nepažeidžiant 5 straipsnio 4 dalies tre?iosios pastraipos nuostat?, ji taikoma neatsižvelgiant ? tai, kaip transporto priemon? priži?rima arba remontuojama j? naudojant, ir ? tai, ar ji surinkta iš gamintojo patiekt? dali?, ar iš kit? dali?, kurios, kaip atsargin?s arba kei?iamosios dalys, atitinka šiai sri?iai taikomas Bendrijos nuostatas arba nacionalines nuostatas.“

Danijos teis?

15

Pagrindin?s bylos faktin?ms aplinkyb?ms taikytinos redakcijos 2013 m. sausio 23 d.lov om merværdiafgift Nr. 106 (PVM ?statymas Nr. 106) 17 skyriaus „Naudotoms prek?ms, meno k?riniams, kolekcionavimo objektams ir antikvariniams daiktams skirtos specialios nuostatos“ 69 straipsnio 1 dalies 1 punkte ir 3 dalyje numatyta:

„1. ?mon?s, kurios, tur?damos tiksl? perparduoti, ?sigyja naudotas prekes, meno k?rinius, kolekcionavimo objektus ir antikvarinius daiktus, perpardavimo metu gali sumok?ti mokest? už atitinkamas prekes pagal šiame skyriuje nustatytas taisykles. Šios taisykl?s taikomos naudotoms prek?ms su s?lyga, kad pastar?sias ?monei iš Danijos arba iš kitos Europos S?jungos valstyb?s nar?s tiekia:

1)

neapmokestinamasis asmuo,

<...>

3. Naudotos prek?s – tai kilnojamasis materialusis turtas, kuris yra tinkamas toliau naudoti tokios b?kl?s, kokios yra, arba tampa tinkamas naudoti po remonto darb?, išskyrus meno k?rinius, kolekcionavimo objektus ar antikvarinius daiktus, taip pat brangakmenius ir tauriuosius metalus. Transporto priemon?, tiekiamas ? kit? Europos S?jungos valstyb? arba iš jos, laikoma naudota, jeigu ji nepatenka ? 11 straipsnio 6 dalyje ?tvirtint? apibr?žt?.“

16

Pagal 1994 m. PVM ?statymo (Folketingstidende 1993–1994, A priedas, 4368 eilut?), kuriame buvo ?tvirtintos PVM taikymo naudotoms prek?ms normos, parengiamuosius dokumentus

numatyta, kad „si?lom? norm? tikslas – išvengti viso mokes?io mok?jimo du arba daugiau kart? už t? pa?i? prek?. Pavyzdžiui, taip yra, kai prekybininkai perka iš priva?i? asmen? naudotas prekes, kad jas perparduot?.“

17

Iš ši? parengiam?j? dokument? matyti, kad PVM ?statymo 69 straipsnio 3 dalyje numatyta s?voka „naudota prek?“ reiškia „kilnojam[?] material[?] turt[?], kuris yra tinkamas toliau naudoti tokios b?kl?s, kokios yra, arba tampa tinkamas naudoti po remonto darb?. Tai reiškia, kad kilnojamasis materialusis turtas turi išlaikyti savo tapatyb?“.

18

2006 m. vasario 10 d. informaciniame biuletenyje d?l transporto priemoni? atidavimo ? metalo lauž? mokes?i? administratorius nurod?, kad naudotoms prek?ms nustatytos PVM taisykl?s netaikomos transporto priemoni? išrink?j? vykdomam atsargini? dali? perpardavimui, nes pasikei?ia dalimis išardytos transporto priemon?s savyb?s.

Pagrindin? byla ir prejudicinis klausimas

19

Sjelle Autogenbrug yra transporto priemoni? pakartotinio naudojimo ?mon?, kurios pagrindin? veikla – naudot? automobili? dali?, kurios išimamos iš eksploatuoti netinkam? transporto priemoni?, prekyba.

20

Be to, Sjelle Autogenbrug veikla taip pat apima toki? transporto priemoni? aplinkosaugin? ir atliek? apdorojim?, nes tik su šia s?lyga suteikiama teis? išimti atsargines dalis. Galiausiai nedidel? ?mon?s bendros apyvartos dal? sudaro metalo atliek? (metalo laužo), kuri? lieka iš?mus ir apdirbus automobili? dalis, pardavimas.

21

Sjelle Autogenbrug ?sigyja netinkamas eksploatuoti transporto priemonės iš priva?i? asmen? ir draudimo bendrovi?. Nei draudimo bendrov?s, nei privat?s asmenys nedeklaruoja PVM už šiuos pardavimo sandorius. Savo sprendime prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurod?, kad Teisingumo Teismui pateikiamas klausimas yra susij?s tik su naudot? dali?, gaut? iš Sjelle Autogenbrug transporto priemoni?, ?sigyt? iš priva?i? asmen?, kvalifikavimu.

22

Netinkam? eksploatuoti transporto priemon? atidavus ? metalo lauž? suteikiama teis? ? išmok? už atidavim? ? metalo lauž?, kuri? sumoka Aplinkos apsaugos ministerija paskutiniam transporto priemon?s savininkui, nurodytam šiuo tikslu sukurtame nacionaliniame transporto priemoni? registre. Šia schema siekiama paskatinti savininkus užtikrinti, kad transporto priemon? b?t? pašalinta iš apyvartos aplinkai saugiu b?du. Nuo 2014 m. ši? transporto priemoni? savininkai, o ne Sjelle Autogenbrug turi pasir?pinti, kad gaut? ši? išmok? už automobilio atidavim? ? metalo lauž?.

23

Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas teigia, kad n?ra informacijos apie transporto priemoni? ?sigijimo kainos sud?t? ir, be kita ko, apie automobili? dali?, metalo laužo ir

išmokos už atidavimo ? metalo lauž?, numatytos už transporto priemonių aplinkosaugin? ir atliek? apdorojim?, vert?s nustatym? ir ?traukim? ? pardavimo kain?.

24

Prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas nurodo, kad Sjelle Autogenbrug deklaruoja PVM pagal bendras taisykles. 2010 m. liepos 15 d. ji papraš? Danijos mokes?i? institucij? priimti mokes?i? išaiškinim? d?l PVM ?statymo 17 dalyje numatytos PVM schemos, skirtos naudotoms prek?ms, taikymo jos naudot? automobili? priemoni? perpardavimo veiklai.

25

2010 m. rugpj??io 6 d. mokes?i? administratorius pateik? Sjelle Autogenbrug mokes?i? išaiškinim?, kuriame nurod?, kad ji neturi teis?s naudotis naudot? prek? pardavimo pelno maržos apmokestinimo schema, nes nagrin?jamos automobili? dalys nepatenka ? s?vok? „naudotos prek?s“, kaip ji suprantama pagal taikytinus teis?s aktus.

26

2011 m. gruodžio 12 d. sprendime Landsskatteretten (Mokes?i? teismas, Danija) patvirtino š? išaiškinim?. Pareišk?ja pagrindin?je byloje apskund? š? sprendim? apeliacine tvarka prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui.

27

Šiomis aplinkyb?mis Vestre Landsret (Vakar? regiono apeliacinis teismas, Danija) nusprend? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui tok? prejudicin? klausim?:

„Ar šios bylos aplinkyb?mis eksploatuoti netinkamos transporto priemon?s dalys, kurias transporto priemoni? pakartotinio naudojimo ?mon?, registruota kaip PVM mok?toja, išima iš transporto priemon?s, tur?dama tiksl? jas perparduoti kaip atsargines dalis, gali b?ti laikomos naudotomis prek?mis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos [2006/112] 311 straipsnio 1 dalies 1 punkt?“

D?l prejudicinio klausimo

28

Prejudiciniu klausimu prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s teiraujasi, ar Direktyvos 2006/112 311 straipsnio 1 dalies 1 punkt? reikia aiškinti taip, kad eksploatuoti netinkam? transporto priemoni?, kurias transporto priemoni? pakartotinio naudojimo ?mon? ?sigyja iš priva?i? asmen?, naudotos dalys, kurios skirtos parduoti kaip atsargin?s dalys, yra „naudotos prek?s“, kaip jos suprantamos pagal š? nuostat?, ir tod?l toki? dali? tiekimui, kur? atlieka apmokestinamasis prekybininkas, taikoma pelno maržos apmokestinimo schema.

29

Šiuo klausimu primintina, kad, siekiant nustatyti S?jungos teis?s nuostatos taikymo srit?, reikia atsižvelgti ? jos s?vokas, tiksl? ir kontekst? (2011 m. kovo 3 d. Sprendimo Auto Nikolovi, C?203/10, EU:C:2011:118, 41 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).

30

Šiuo atveju pagal Direktyvos 2006/112 311 straipsnio 1 dalies 1 punkt? „naudotos prek?s“ yra „kilnojamasis materialusis turtas, kuris yra tinkamas toliau naudoti tokios b?kl?s, kokios yra, arba

tampa tinkamas naudoti po remonto darb?“.

31

Konstatuotina, kad iš šios nuostatos nematyti, jog ? s?vok? „naudotos prek?s“, kaip ji suprantama pagal ši? nuostat?, nepatenka kilnojamasis materialusis turtas, kuris yra tinkamas toliau naudoti tokios b?kl?s, kokios yra, arba tampa tinkamas naudoti po remonto darb? ir kuris yra gautas iš kito turto, ? kur? jis buvo ?d?tas kaip sudedamoji dalis. Iš ties? d?l to, kad kit? turt? sudaranti naudota prek? yra atskirta nuo jo, negalima abejoti išimtos prek?s kvalifikavimu kaip „naudotos prek?s“, jeigu j? galima toliau naudoti „tokios b?kl?s, kokios yra, arba [kai ji] tampa tinkam[a] naudoti po remonto darb?“.

32

Be to, siekiant kvalifikuoti kaip „naudot? prek?“ reikia, kad naudota prek? b?t? išsaugojusi savo funkcijas, kurias ji tur?jo b?dama nauja, ir kad d?l to ji gal?t? b?ti toliau naudojama „tokios b?kl?s, kokios yra, arba [tapt? tinkama] naudoti po remonto darb?“.

33

Taigi taip yra iš eksploatuoti netinkam? automobili? išimt? automobili? dali? atveju tiek, kiek net atskirtos nuo transporto priemon?s jos išsaugo savo funkcijas, kurias tur?jo b?damos naujos, ir tod?l jos gali b?ti toliau naudojamos tokiems patiems tikslams.

34

Be to, šis aiškinimas taip pat atitinka Direktyvos 2000/53 5 konstatuojamojoje dalyje ?tvirtint? pagrindin? princip?, pagal kur? automobili? atliekos, tarp kuri? yra eksploatuoti netinkam? transporto priemoni? sudedamosios dalys ir medžiagos, tur?t? b?ti pakartotinai naudojamos ir perdirbamos.

35

Danijos vyriausyb?s argumentas, pagal kur? siekiant prek? kvalifikuoti kaip „naudot? prek?“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/112 311 straipsnio 1 dalies 1 punkt?, reikia, kad ?sigyta prek? sutapt? su parduota preke, o taip n?ra tokiu atveju, kai ?sigyjamasis visas automobilis ir perparduodamos iš šios transporto priemon?s išimtos dalys, negali paneigti tokio aiškinimo. Ši vyriausyb? mano, kad iš naudotos transporto priemon?s išimtos dalys gaunamos tvarkant automobili? atliekas. Tod?l jos neišlieka tokios pa?ios nuo tada, kai jas ?sigyja ?mon? kaip eksploatuoti netinkamos transporto priemon?s dalis, iki tada, kai jos parduodamos kaip atsargin?s dalys.

36

Vis d?lto konstatuotina, kad automobil? sudaro dali?, kurios buvo surinktos ir kurios gali b?ti atskirtos ir parduotos tokios, kokios yra, arba po remonto darb?, visuma.

37

Tokiomis aplinkyb?mis iš eksploatuoti netinkam? transporto priemoni? išimtos dalys turi b?ti laikomos „naudotomis prek?mis“, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2006/112 311 straipsnio 1 dalies 1 punkt?, ir tod?l toki? dali? tiekimui, kur? atlieka apmokestinamieji prekybininkai, taikoma pelno maržos apmokestinimo schema pagal šios direktyvos 313 straipsnio 1 dal?.

Šiuo klausimu dėl pelno maržos apmokestinimo schemos primintina, kad pagal Direktyvos 2006/112 315 straipsnio antrą pastraipą apmokestinamojo prekybininko pelno marža yra lygi apmokestinamojo prekybininko nustatytos prekės pardavimo kainos ir pirkimo kainos skirtumui.

Jeigu ši schema būtų netaikoma atsarginių dalims, išimtoms iš eksploatuoti netinkamų automobilių, būtų iš privačių asmenų, tai prieštarautų pelno maržos specialios schemos tikslui, kaip matyti iš Direktyvos 2006/112 51 konstatuojamosios dalies, išvengti dvigubo apmokestinimo ir konkurencijos tarp apmokestinamųjų asmenų iškreipymo naudotų prekių srityje (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 1 d. Sprendimo Stenholmen, C-320/02, EU:C:2004:213, 25 punktą; 2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo Jyske Finans, C-280/04, EU:C:2005:753, 37 punktą ir 2011 m. kovo 3 d. Sprendimo Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, 47 punktą).

Iš tiesų apmokestinus PVM tokių atsarginių dalių tiekimo sandorius, kuriuos atlieka apmokestinamasis prekybininkas, atsirastų dvigubas apmokestinimas, nes, pirma, atsarginių dalių pardavimo kainoje būtų yra PVM, kurį pirkdamas transporto priemonę sumokėjo asmuo, kuriam taikomas Direktyvos 2006/112 314 straipsnio a punktas, ir, antra, nei šis asmuo, nei apmokestinamasis prekybininkas negali atskaityti šios sumos (2011 m. kovo 3 d. Sprendimo Auto Nikolovi, C-203/10, EU:C:2011:118, 48 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

Savaime suprantama, Danijos ir Graikijos vyriausybės nurodo galimus sunkumus nustatyti pelno maržos apmokestinamųjų vertę ir, be kita ko, kiekvienos atskirtos dalies įsigijimo kainą pagal Direktyvos 2006/112 315 straipsnį.

Vis dėlto galimais praktiniais sunkumais taikyti pelno maržos schemą negalima pateisinti to, kad kai kurioms apmokestinamųjų prekybininkų kategorijoms būtų netaikoma ši schema, nes tokio netaikymo galimybę nenumatyta nei Direktyvos 2006/112 313 straipsnyje, nei jokiaje kitoje nuostatoje.

Be to, pagal pelno maržos schemą nustatyta apmokestinamoji vertė turi būti pagrįsta apskaita, kuri leistų patikrinti, ar tenkinamos visos šios schemos taikymo sąlygos.

Be to, primintina, kad, siekdamas supaprastinti mokesčio rinkimo procedūrą ir pasikonsultavusios su PVM komitetu, valstybės narės gali numatyti, kad tam tikrų sandorių arba tam tikrų kategorijų apmokestinamųjų prekybininkų atveju prekės tiekimo, kuriam taikoma pelno maržos apmokestinimo schema ir kuriam taikomas tas pats PVM tarifas, apmokestinamųjų vertė sudaro bendrą pelno maržą, kaip ji apibrėžta Direktyvos 2006/112 318 straipsnyje.

Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, prašymą pateikti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui reikia atsakyti taip: Direktyvos 2006/112 311 straipsnio 1 dalies 1 punktą reikia aiškinti taip, kad eksploatuoti netinkamą transporto priemonę, kurias transporto priemonė pakartotinio naudojimo įmonė įsigyja iš privačią asmenį, naudotos dalys, kurios skirtos parduoti kaip atsarginės dalys, yra „naudotos prekės“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, ir todėl tokie dalių tiekimai, kurių atlieka apmokestinamasis prekybininkas, taikoma pelno maržos apmokestinimo schema.

Dei bylinėjimosi išlaidų

46

Kadangi šis procesas pagrindinis bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 311 straipsnio 1 dalies 1 punktą reikia aiškinti taip, kad eksploatuoti netinkamą transporto priemonę, kurias transporto priemonė pakartotinio naudojimo įmonė įsigyja iš privačią asmenį, naudotos dalys, kurios skirtos parduoti kaip atsarginės dalys, yra „naudotos prekės“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą, ir todėl tokie dalių tiekimai, kurių atlieka apmokestinamasis prekybininkas, taikoma pelno maržos apmokestinimo schema.

Parašai.

(1) * Proceso kalba: danų.